

РЕЦЕНЗІЇ

РЕЦЕНЗІЯ

НА МОНОГРАФІЮ Л.М. ДЕШКО НА ТЕМУ: «КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО НА ЗВЕРНЕННЯ ДО МІЖНАРОДНИХ СУДОВИХ УСТАНОВ ТА МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ»

Бедь В.В.,

*доктор юридичних наук, професор, ректор
Карпатського університету імені Августина Волошина*

Відповідно до ст. 3 Конституції України «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження та забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави».

Основні права і свободи людини та громадянина є предметом уваги вітчизняних вчених у галузі конституційного права. При цьому ці дослідження, як правило, є досить чітко зорієнтованими або на аналіз загальнотеоретичних питань, або на практику реалізації конкретних конституційних прав і свобод людини та громадянина в Україні.

Право кожного після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, є гарантією здійснення суб'єктивних юридичних прав (ст. 55 Конституції України). Разом із тим сьогодні права регламентація цього права потребує свого вдосконалення, про що свідчить практика.

У науці конституційного права цю проблематику досліджували такі вітчизняні науковці: А.З. Георгіца, Т.М. Заворотченко, А.Ю. Олійник, О.В. Пушкіна, О.Ф. Фрицький, Ю.С. Шемшученко, Н.Г. Шукліна та ін. Водночас до цього часу в науці конституційного права не було досліджено комплексно конституційне право кожного звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

З огляду на викладене тема монографічного дослідження є актуальною та доцільною.

Монографія має єдину концепцію та структурно складається з чотирьох розділів. У першому розділі монографії розглянуто доктринальні дослідження та генезу конституційного права звертатися до міжнародних судових установ і міжнародних організацій. У другому розділі монографії, що складається з трьох підрозділів, проаналізовано основні наукові підходи щодо сутності, ознак, змісту конституційного права

на звернення до міжнародних судових установ і міжнародних організацій, його місця в системі конституційних прав людини і громадянина, співвідношення з іншими правами людини і громадянина. У третьому розділі монографії розкриваються поняття, сутність та особливості принципів, норм права та правовідносин у механізмі конституційно-правового забезпечення права на звернення до міжнародних судових установ і міжнародних організацій. У розділі четвертому «Гарантії конституційного права звертатися до міжнародних судових установ та міжнародних організацій» визначається роль і значення конституційно-правових гарантій права кожного після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, досліджується їх система, обґрунтовуються шляхи вдосконалення.

За результатами проведеного дослідження авторці монографії цілком вдалося досягнути визначеної нею мети – розробити концепцію конституційного права кожного після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, і виробити пропозиції щодо вдосконалення конституційно-правового регулювання та практики реалізації цього права, а також реалізувати поставлені завдання. Вона дійшла низки самостійних висновків і пропозицій, які мають наукову новизну та заслуговують на підтримку. Результати й отримані висновки є достатньо аргументованими. Їхня достовірність зумовлена тим, що монографічне дослідження ґрунтується на аналізі вітчизняної та закордонної наукової літератури, міжнародних документів, законодавства України та закордонних країн (країн – учасниць СНД, країн – учасниць Європейського Союзу, Британської співдружності), практики їх застосування.

Монографічне дослідження проведено на високому науковому рівні, містить обґрунтовані наукові результати та рекомендується до друку.